

Rekenkamer Zandvoort

Het Louis Davidscarré: De Blauwe Tram

Inleiding

De Rekenkamer Zandvoort krijgt al verscheidene jaren in de (jaar)gesprekken met de raadsfracties het verzoek om naar de totstandkoming van het project Louis Davids carré (LDC) te kijken, ten aanzien van de gerealiseerde multifunctionele ruimtes voor de verenigingen uit het voormalige Gemeenschapshuis. Het gevoel dat bij (een deel van) de raad leeft is; 'dat wat er nu uiteindelijk is gerealiseerd niet dat is waartoe de raad ooit heeft besloten'.

Naar aanleiding van het verzoek om naar dit dossier te kijken heeft de Rekenkamer besloten dit onderwerp op te pakken. Er zal worden gefocust op het gebruik van de multifunctionele ruimten door de verenigingen. Het plan zal niet in zijn totaliteit worden bekeken.

Onderzoeksvraag:

Bestaat er, ten aanzien van de multifunctionele ruimten van het LDC, een discrepantie tussen de geuite wensen van de raad, de genomen besluiten, de (uitwerking van de) plannen en het uiteindelijke resultaat?

Aanvullende onderzoeksvragen:

1. En zo ja, waardoor zijn deze discrepanties tot stand gekomen?
2. Zo nee, waarom bestaat dat beeld dan toch (bij een deel van de) raad?
3. Welke aanbevelingen kunnen dergelijke twijfels in de toekomst doen voorkomen?

Werkwijze

Deze notitie is geschreven op basis van de resultaten van afgenomen interviews en daaraan voorafgaande documentenstudie. In die studie zijn onder meer de vastgestelde beleidsnota's, ingediende moties en amendementen, gesteld schriftelijke vragen inclusief beantwoording, inspraakreacties en verslagen van de raadsvergaderingen meegenomen.

Ten behoeve van deze notitie hebben er gesprekken plaatsgevonden met: A. Sandbergen (voormalig wethouder), H. Esselink (projectleider) op 20 augustus 2014.

1. Groepsinterview met raadsleden op 20 augustus 2014, vertegenwoordigd waren de fracties van de PvdA, CDA, D66, Sociaal Zandvoort en OPZ.

Leeswijzer

Deze notitie is opgebouwd uit vijf delen. Gestart wordt met een korte schets van het project Louis Davids carré (1). Daarna wordt gekeken naar de start en het verloop van het project (2), gevolgd door een deel over de communicatie (3). Het volgende deel gaat over de rol die de gemeenteraad heeft gespeeld (4) en het laatste deel tenslotte bevat de conclusies en aanbevelingen (5).

I) *Het project Louis Davids carré*

De planvorming voor het nieuwe LDC startte meer dan tien jaar geleden, rondde eeuwwisseling. De eerste fase van de bouw begon in 2010. Tot op heden is het project nog niet geheel afgerond, naar verwachting zal de bouw nog enkele jaren doorgaan.

Op 20 mei 2011 wordt het eerste deel van het LDC feestelijk geopend. De eerste fase van het project, De Blauwe Tram, is een multifunctioneel complex en omvat een Brede School (met twee basisscholen; Mariaschool en de OBS Hannie Schaft, kindercentrum Ducky Duck, de Openbare Bibliotheek Duinrand, peuterspeelzaal Hannie Schaft), Loket Zandvoort en Lounge van der Moolen. Daarnaast maken diverse verenigingen onder meer de bridgevereniging, het mannenkoor, de fotoclub, de gymnastiekvereniging en de basketbal- en badmintonclub gebruik van de verschillende ruimten in het gebouw. Boven op het complex zijn 48 huurappartementen gerealiseerd en daaronder bevindt zich een parkeergarage.

Het project is ambitieus en beoogt veel verschillende problemen binnen Zandvoort aan te pakken of zelfs op te lossen. De grote parkeergarage moet het parkeerprobleem van Zandvoort voor eens en voor altijd oplossen. De geplande woningbouw moet zorgen voor zowel een kwaliteitsimpuls als de gewenste doorstroming op de woningmarkt. Maar ook maatschappelijk ligt de lat hoog: de brede school biedt nieuwbouw en optimale huisvesting voor twee basisscholen en ook op het gebied van welzijn en cultuur wordt er een impuls gegeven aan de kwaliteit van de accommodaties. Tot slot draagt het project bij aan de verbetering van de kwaliteit van de openbare ruimte.

Met de opening van de eerste fase van het Louis Davids carré is er geen einde gekomen aan dit omvangrijke en langlopende project. Aansluitend wordt gestart met de tweede fase van het project. Gezien de vraagstelling van deze korte scan zal daar verder niet bij stil worden gestaan.

De brede school, bibliotheek, kindercentrum en peuterspeelzalen zijn tevreden over het gerealiseerde gebouw. Er is een plan ontwikkeld dat voldoet aan alle eisen. De heer van der Zwet (directeur kindercentrum Ducky Duck) zei hierover: *'Ik stond versteld van de inzet van de betrokken ambtenaren, zij hadden de drive om zoveel mogelijk aan onze wensen te voldoen'*. Mevrouw Went: (directeur Mariaschool) *'Het schoolgebouw bevalt prima, alles is ruim opgezet en het gebouw is licht en transparant'*¹.

Klachten komen er wel van de verenigingen die gebruik maken van de multifunctionele ruimten binnen het Louis Davids carré.

¹Aldus een nieuwsbericht op de website van de gemeente Zandvoort.

II) ***De start en het verloop van het project***

De eerste startnotitie met betrekking tot het LDC stamt uit 2001. Doelstelling was in de eerste plaats de herhuisvesting van de scholen. De werkgroep die in de jaren daarna werd geformeerd was dan ook primair daarop gericht. Het project LDC was al lange tijd van start toen de wens ontstond om ook de verenigingen binnen het project een plek te geven. De verenigingen schoven daardoor pas veel later aan bij de werkgroep, in vergelijking tot de 'oorspronkelijke partners' zoals bijvoorbeeld de scholen.

Vanuit de gemeente is geïnventariseerd wat de wensen van de verenigingen waren ten aanzien van de nieuw te realiseren accommodatie. De verenigingen is verzocht een vragenlijst in te vullen om de wensen in kaart te brengen. Daarbij zijn aspecten als benodigde aantal vierkante meters, vorm van de zaal, benodigde opslagfaciliteiten, inrichting van de ruimte en specifieke (overige) wensen meegenomen. In het definitieve ontwerp zijn de eisen gesteld door de verenigingen meegenomen. Uit de interviews blijkt, dat de gemeentelijke organisatie ervan overtuigd is, dat er op dat moment in het proces nog geen sprake was van onvrede bij de verenigingen.

Uit de interviews blijkt een totaal verschillend beeld te bestaan ten aanzien van de manier waarop met de wensen van de verenigingen is omgegaan. De raadsleden hebben het beeld, dat er vanaf het begin onvoldoende rekening is gehouden met de wensen van de verenigingen. Dat beeld staat haaks op dat van de gemeentelijke organisatie. Daar is het beeld, dat de verenigingen precies gekregen hebben waar ze om hebben gevraagd.

Al heel snel na de verhuizing van de verenigingen naar De Blauwe Tram (begin 2011) komen er klachten van de verenigingen. Het gaat dan om de verenigingen die uit het voormalige Gemeenschapshuis afkomstig zijn.

Voor de onvrede van de verenigingen zijn verschillende oorzaken aan te wijzen:

- 1) Gebrek aan het gevoel van noodzaak tot verhuizen bij de verenigingen. Men was tevreden over de bestaande situatie. De 'gedwongen' verhuizing heeft daardoor altijd voor een gevoel van onvrede blijven zorgen.
- 2) Een tweede oorzaak van de onvrede kan worden gevonden in het moment van verhuizen van de verenigingen. De verenigingen verhuisden op een moment dat het gebouw en dus ook de gebruikersruimten feitelijk nog niet af waren. Door gemaakte afspraken met onder meer de aannemer moest het Gemeenschapshuis snel worden ontruimd. De verenigingen kwamen zodoende in een gebouw, dat nog niet (voldoende) gebruiksklaar was, met de nodige problemen en irritaties tot gevolg. Daar droeg de geplande (maar feitelijk niet uitgevoerde) snelle sloop van het gemeenschapshuis verder aan bij. Het opgelegde hoge tempo van verhuizen bleek achteraf niet nodig te zijn geweest

en het gemeenschapshuis heeft ook na de verhuizing nog lange tijd ongebruikt leeg gestaan.

- 3) Een derde bron van blijvende onvrede wordt gevonden in de ervaren 'hoge gebruikerslasten voor de verenigingen'. Omwille van transparantie in kosten en financiering is er gekozen voor een gewijzigde systematiek: om de (totale) lasten door te berekenen aan de verenigingen en deze aan de andere kant te compenseren met subsidies. De facto is hierdoor alleen de systematiek gewijzigd, niet de hoogte van de kosten voor de verenigingen. Toch hebben de hoge exploitatie- en hiermee gebruikerslasten voor verenigingen een negatief effect gehad op de beeldvorming omtrent het LDC, zo stellen de geïnterviewden uit de organisatie.

De voornaamste klachten van de gebruikers, blijkens de verschillende ingekomen brieven en de inspraak tijdens vergaderingen, hebben betrekking op de volgende punten:

1. Bereikbaarheid van de ruimtes op de eerste verdieping waar de activiteiten plaatsvinden en de (slechte) bereikbaarheid van de horecavoorziening die zich op de begane grond bevindt.
2. Veiligheid van grote groepen (oudere) mensen kan door de slechte bereikbaarheid niet worden gewaarborgd.
3. Er zijn onvoldoende toiletvoorzieningen in de omgeving van de ruimten.
4. De klimaatbeheersing functioneert onvoldoende.

In maart 2012 stelt de PvdA vragen over het '(dis)functioneren' van ruimtes van de Blauwe Tram. Het College geeft antwoord op de vragen van de PvdA en erkent daarin de klachten van de verenigingen die uit het Gemeenschapshuis komen.

Problemen met de inrichting vanuit de gebruiksoptiek (steile, smalle trappen, kwaliteit toileteenheden, verdieping zonder biertap) en gebouwtechnische aspecten (akoestiek en klimaatbeheersing) zorgen bij de verenigingen vanaf het begin voor onvrede.

Vanuit de organisatie wordt tijdens het interview aangegeven dat er conform het bouwbesluit is opgeleverd. Formeel voldoet het gebouw daarmee aan alle geldende eisen. Alleen in het geval van de klimaatbeheersing, welke een langlopend probleem vormde, bleek er sprake van een technische fout. Wel is er een lange tijd verstreken tussen de eerste klachten hierover en de daadwerkelijke constatering van de technische fout en het oppakken daarvan.

Uit het voorgaande kunnen een aantal bevindingen worden opgemaakt:

Er wordt voldaan aan de gestelde eisen van het bouwbesluit. Dit is een belangrijk aspect, maar betekent nog niet noodzakelijkerwijs, dat er een wenselijke of optimale bouwkundige situatie is gerealiseerd of bereikt.

De vraag is of de verenigingen op het moment van het invullen van de vragenlijst voldoende doordrongen waren van het belang van de vragen en de impact van hun antwoorden. Daarnaast kan men zich afvragen of er voldoende inzicht en overzicht bestond om ten aanzien van alle aspecten de behoeften goed te formuleren. Aan de andere kant is door de gemeentelijke organisatie en bestuurders teveel waarde toegekend aan deze inventarisatie. Daardoor is er op een later moment onvoldoende aandacht geweest voor andere mogelijke (niet uitgesproken) vereisten.

Er is gedurende het traject vanuit de gemeente de keuze gemaakt om geen visualisatie van het te realiseren ontwerp te maken. Daardoor kan het moeilijk voor (de vertegenwoordigers van de) verenigingen zijn geweest om zich een goede voorstelling te kunnen maken van hetgeen gerealiseerd zou gaan worden en hoedat staat ten opzichte van de eigen wensen en behoeften.

Opmerkelijk is, dat er van de bijeenkomsten met de verenigingen geen (gespreks)verslagen zijn gemaakt. Ook zijn er geen afspraken of besluitenlijsten opgesteld. Daardoor is het lastig om nu, enkele jaren later, precies te achterhalen wat er destijds exact is besproken en afgesproken en wat er wel of niet is toegezegd, welke zorgen zijn geuit enzovoort. Dat is lastig in het kader van een reconstructie, maar belangrijker, het is daardoor ook nooit meer mogelijk om aan de hand van vastgestelde verslagen een einde te maken aan 'de discussie', zodat een gezamenlijke nieuwe (her)start mogelijk wordt.

Huurprijzen van verenigingen zijn vaak een gevoelig punt. Het gaat veelal om vrijwilligers die in hun vrije tijd, met een beperkt budget, een vereniging draaiende houden. Het verhogen van de huren is dan een flinke belasting voor de vereniging en kan soms ook worden gezien als een 'gebrek aan waardering'.

De verenigingen hebben gebruik gemaakt van hun recht om bijvoorbeeld in te spreken bij vergaderingen en hebben veelvuldig contact gezocht met de raadsleden. Ze zijn er goed in geslaagd om de aandacht te krijgen van de raad en hebben de klacht van de huurstijging daarbij als prominent punt geagendeerd.

De raad, die op de hoogte was van de verandering in systematiek en op dit punt een rol had kunnen spelen in het verhelderen van de feitelijke veranderingen en zo een stukje begrip bij de verenigingen had kunnen bewerkstelligen, heeft dit niet gedaan.

Het beeld van (veel) hogere lasten voor de verenigingen is ook aanwezig bij (tenminste een deel van) de raadsleden. Ook nu nog, in 2015, hebben raadsleden nog het beeld dat de verenigingen met de komst van de Blauwe Tram zijn geconfronteerd met hogere huurprijzen dan waaraan zij voorheen gewend waren.

Een verandering van systematiek van het berekenen van huurprijzen is ingewikkelde materie. De uitleg aan de raad en de communicatie tussen raad en college is, getuige dat het beeld van gestegen huurtarieven nog steeds aanwezig is bij raadsleden, niet doeltreffend geweest.

III) *Communicatie*

Het beeld dat de verschillende verenigingen in de verschillende brieven en inspreekmomenten schetsen is er een waarbij de verenigingen komen met klachten, maar waar niet of nauwelijks op zou worden gereageerd vanuit de gemeente. Het College zou voor de zomer 2011 bijvoorbeeld toezeggingen hebben gedaan om knelpunten op te lossen, maar deze belofte zou geen gestand gedaan zijn.

Er zouden meer beloftes gedaan zijn die niet zijn nagekomen. Het gaat dan om het geven van antwoorden op vragen en het uitnodigen van partijen voor overleg.

In de periode van voorbereiding van de Blauwe Tram zouden daarnaast ook beloftes zijn gedaan omtrent te realiseren ruimtes en 'gelijkwaardigheid' van accommodatie in vergelijking met die in het Gemeenschapshuis.

De Rekenkamer kan en wil niet oordelen of deze verwijten aangaande niet nagekomen beloftes al dan niet juist zijn. Wel constateren wij, dat het beeld dat met deze klachten wordt opgeroepen op zichzelf al een probleem vormt om te komen tot een open dialoog en een oplossing in dit dossier. Daarbij doet het schade aan de gemeente en is daarmee onwenselijk.

Gedurende de periode waarin de voorbereidingen werden getroffen voor het LDC, de periode waarin de daadwerkelijke realisatie plaatsvond en de tijd daarna, waarin de verschillende partijen moesten 'wennen' aan het LDC, waren er primair twee belangrijke partijen waarmee door het gemeentebestuur moest worden gecommuniceerd: de verenigingen en de gemeenteraad.

De gemeenteraad

Op 15 december 2011 stelt de raad het bestemmingsplan Louis Davidscarré vast. Het is het einde van een turbulent jaar, met veel discussie rondom het LDC. De raad geeft tijdens deze raadsvergadering aan zich te weinig betrokken te voelen bij het realiseren van de plannen rondom het LDC. Het college doet tijdens deze vergadering de toezegging te zullen investeren in een betere communicatie met de gemeenteraad.

Zowel in de periode voor als na 15 december 2011 kwamen er vanuit de raad veel vragen over De Blauwe Tram. De hoeveelheid vragen had het college het signaal moeten geven, dat de communicatie richting de raad tekort schoot. Daarbij moet ook in aanmerking worden genomen, dat de 'informele vragen' welke zijn gesteld rondom andere bijeenkomsten niet eens kunnen worden gemeten. Datzelfde geldt voor de blijvende misvattingen rondom de huurtarieven.

Er is de Rekenkamer niet gebleken van een wezenlijk andere manier of frequentie van communiceren voor of na de toezegging in december 2011. Ook raadsleden hebben in het interview aangegeven geen verschil te hebben ervaren.

De raad speelt formeel tijdens de realisatie van een bouwproject geen rol meer. Het College is dan aan zet. Maar ook tijdens deze periode is het voor het draagvlak en de betrokkenheid van de raad essentieel om de raad 'aangehaakt' te laten blijven. Daarnaast kunnen raadsleden, mits goed op de hoogte van zowel feiten als argumenten en meegenomen in het proces, optreden als ambassadeurs richting – in dit geval – de verenigingen. Daardoor hadden raad en college meer samen op kunnen trekken in het project.

De verenigingen

De verenigingen hebben na realisatie van de Blauwe Tram veelvuldig hun beklag gedaan over de wijze van communicatie door de gemeente. Voor de Rekenkamer is niet te achterhalen wie daarin 'gelijk heeft' of door wie er wat en wanneer is gecommuniceerd. Wel staat vast, dat de verenigingen het gevoel hebben door de gemeente onvoldoende serieus te zijn genomen en dat de gemeente steken heeft laten vallen in de communicatie.

Een deel van de ontstane onvrede, het gevoel van 'gedwongen te moeten verhuizen' en het om onduidelijke redenen moeten verlaten van een gebouw terwijl het nieuwe nog niet klaar is en de onduidelijkheid omtrent de huurtarieven, had kunnen worden voorkomen door juiste, begrijpelijke en tijdige informatie en dus goede communicatie.

Tijdens het interview² is aangegeven, dat in de periode 2009-2012 de betrokkenheid van de gemeente bij het LDC primair op ambtelijk niveau plaatsvond. Pas na 2012 zou er actiever zijn ingezet op een dialoog tussen het gemeentebestuur en de verenigingen. De vraag is of het verstandig is om in geval van een dergelijk gevoelig traject de communicatie primair ambtelijk plaats te laten vinden.

² Het interview met A. Sandbergen (voormalig wethouder), H. Esselink (projectleider)

IV) De rol van de gemeenteraad

Het Masterplan Louis Davids carré wordt op 12 december 2006 door de gemeenteraad vastgesteld. In het programma voor het dan nog te realiseren project wordt ook een kopje 'diverse maatschappelijke functies' opgenomen. Synergie is een van de doelen die wordt nagestreefd; 'binnen de Brede School wordt gestreefd naar een optimale synergie tussen de scholen en publieksfuncties'.

De betrokkenheid van de raad bij het project LDC was en is groot, zo blijkt ook uit de interviews met raadsleden. De gemeenteraad van Zandvoort heeft in het hele traject van besluitvorming, maar ook daarna, een actieve rol gespeeld ten aanzien van de huisvesting van de verschillende verenigingen welke afkomstig waren uit het voormalige Gemeenschapshuis. Zo heeft de raad in 2006 kaderstellend opgetreden door het college actief de opdracht te geven de gebruikers te betrekken bij keuzes voor inrichting en gebruik.

In de raadsvergadering van 12 december 2006 diende het CDA een motie in over de gebruikers van de Blauwe Tram. Daarin worden de zorgen uitgesproken over de combinatie van schoolfuncties en de overige functies, die voorheen onder andere in het Gemeenschapshuis plaats vonden. De motie draagt het college onder meer op ook de gebruikers afkomstig uit het Gemeenschapshuis te betrekken bij de keuzes voor inrichting en gebruik. De motie wordt aangenomen door de raad.

Tijdens de Begrotingsraad van 6 en 7 november 2007 wordt nogmaals de zorggeuit of de activiteiten van het Gemeenschapshuis straks wel plaats zullen kunnegaan vinden in de nieuwe accommodatie.

Ook daarna heeft de raad zich nog meermalen bemoeid met de realisatie van de Blauwe Tram. Op verschillende momenten heeft de raad actie ondernomen. Dat is soms volgens de formele weg gegaan, door bijvoorbeeld het stellen van schriftelijke vragen of het indienen van moties, maar veelal ook via de informele route door het 'even aanspreken' van de wethouder³.

Desondanks heeft (een deel van) de Raad het gevoel, dat ze alleen maar in het begin van het traject zijn betrokken en daarna werden geconfronteerd met het resultaat. De tussenliggende periode werd in het interview wel omschreven als "een grote gap" of een 'blackbox'. Raadsleden geven aan, dat ze zich te lang hebben laten afleiden door de belofte vanuit het college 'dat het wel goed zou komen'. Raadsleden wijten het aan deze herhaalde geruststelling dat er vanuit de raad niet eerder en steviger actie is ondernomen.

Tussen de beleving van raad en college/organisatie bestaat op veel punten een groot verschil. Het niet kunnen overbruggen van die verschillen draagt zeker niet bij tot het succesvol kunnen werken aan een oplossing.

³ Blijkens uit het interview dat is gehouden met de raadsleden.

Een tekenend voorbeeld is aangetroffen tijdens de beide interviews. Er bestaat een enorme discrepantie tussen de beleving van de raadsleden hoeveel verenigingen nu zouden zijn vertrokken en het beeld dat leeft binnen de organisatie en bestuur. De raadsleden zien nog slechts twee van de verenigingen als gebruiker van de Blauwe Tram. Volgens de organisatie/het bestuur is alleen de ANBO vertrokken en is er in een enkel geval sprake van opheffing van de vereniging.

Evaluatie

In februari 2011 stelt het CDA schriftelijke vragen over de ontevredenheid van gebruikers die hun intrek hebben genomen in de Blauwe Tram. Op 4 april 2011 komt er antwoord van het College van B&W. Het college geeft aan, dat de accommodatie pas twee maanden open is en er nog veel opleverpunten zijn waar nog aangewerkt moet worden. Vraag 8 luidt: 'Kunnen wij als gemeenteraad een evaluatie verwachten van het in gebruik nemen van de ruimtes door de verschillende verenigingen? Met als doel dit in de toekomst te kunnen voorkomen?'. De reactie van het college hierop is: 'Hierin is niet voorzien. Indien de gemeenteraad prijsstelt op een evaluatie kan daarin worden voorzien'.

Tijdens de interviews is gebleken, dat er op ambtelijk niveau wel sprake is geweest van een evaluatie van het project. Deze evaluatie is niet ter beschikking gesteld aan de Rekenkamer. Evenmin is gebleken dat deze ter beschikking is gesteld aan de raad.

Dat de door de raad gewenste evaluatie in de praktijk nooit is uitgevoerd kan worden gezien als een gemiste kans voor zowel raad als college.

De evaluatie had antwoorden kunnen geven op de al lang levende vragen en twijfels en het was tegelijkertijd een moment geweest om lessen te kunnen trekken uit het verleden en duidelijke kaders te stellen richting de toekomst. De raad heeft echter genoeg genomen met dit antwoord en heeft nagelaten door middel van een heldere uitspraak in de vorm van bijvoorbeeld een aangenomen motie het college de opdracht te geven te voorzien in een evaluatie.

Voor het college geldt dat de gevoelens in de raad van onvrede en ongerustheid ten aanzien van dit dossier bekend moet zijn. Deze vraag zou daardoor voor het college aanleiding hebben kunnen zijn om uit eigen beweging te voorzien in een evaluatie. Daarmee was de brug geslagen naar de raad, had het college de bereidheid getoond om te leren van het verleden en was er mogelijk veel goodwill gewonnen.

De alternatieven van juni 2013

In april 2012 komt er in de gemeenteraad een initiatiefvoorstel van het CDA omtrent de aanpassing van het gebruik van De Blauwe Tram. Het voorstel wordt aangenomen door de gemeenteraad en het College wordt opgedragen om in overleg met de gebruikers van De Blauwe Tram te komen tot een herschikking van ruimtes. De gemeenteraad moet voor de zomer worden geïnformeerd. Om de herschikking mogelijk te maken stelt de gemeenteraad 40.000 euro budget ter beschikking.

Op 8 november 2012 doet wethouder Sandbergen aan de raad een mededeling als reactie op het initiatief raadsvoorstel van het CDA van 18 april 2012. De raad wordt een voorstel gedaan om een proef uit te voeren om de verenigingen gebruik te laten maken van andere ruimten op de begane grond van het gebouw. Het voorstel dat in de raad van juni 2013 voorligt, vloeit voort uit deze proef.

In het raadsvoorstel van 25 juni 2013 schetst het college een viertal opties welke bekeken zijn en waarmee geëxperimenteerd is. De eerste optie is om een nieuwe groepsruimte te realiseren in de huidige collectieruimte van de bibliotheek. De tweede optie is om de Aula van de Mariaschool in combinatie met de lounge en leeszaal in te zetten als gebruikersruimte. Optie drie stelt voor de speelzalen van de Mariaschool en Hannie Schaftschool te gebruiken als groepsruimte. Optie vier behelst de verbetering van de groepsruimte op de 1^e verdieping. Op basis van de proef blijken twee opties (2 en 3) in de praktijk niet uitvoerbaar.

Er blijven twee opties over. Optie een, waarvoor een aanzienlijke investering benodigd is. En de andere optie, welke voorstelt om de functionaliteit van de groepsruimte op de 1^e verdieping te verbeteren.

De raad is ernstig verdeeld tijdens het debat dat volgt. Er worden door verschillende fracties moties ingediend en er komen nog weer andere alternatieven op tafel. De fracties zijn ernstig verdeeld, komen ook niet tot overeenstemming en geen van de alternatieven behaalt een raadsmeerderheid. Daardoor ontstaat er een impasse, waarbij er geen enkele keuze wordt gemaakt.

De bereidheid van de gemeenteraad om geld te investeren in de Blauwe Tram is in de loop van de tijd afgenomen, mede doordat verenigingen vertrokken. De raad was op 25 juni 2013, maar ook daarna, alleen bereid om een substantieel bedrag te investeren als er garanties konden worden gegeven over het resultaat. Het gewenste resultaat was zekerheid over de terugkeer van de verenigingen die nu geen gebruik (meer) maken van de Blauwe Tram. Die garanties konden niet worden gegeven, waardoor de raad is gaan twijfelen over de wenselijkheid om nu nog veel geld te investeren in een verbouwing van de Blauwe Tram. Die aarzeling zal ongetwijfeld een van de belangrijkste achterliggende oorzaken zijn van de impasse in juni 2013.

Tegelijkertijd zal deze aarzeling ook elk nieuw alternatief treffen, waardoor het lastig wordt om een plan te realiseren welke bouwkundige aanpassingen behelst, die onvermijdelijk (hoge) kosten met zich meebrengt.

V) Conclusies:

Aan de hand van de bevindingen trekt de Rekenkamer de volgende conclusies: Doordat de verenigingen pas in een later stadium aanhaakten, terwijl andere betrokken partijen al lange tijd met elkaar in gesprek waren, werden zij vanaf het eerste moment op achterstand gezet.

1. Het hele traject heeft erg lang geduurd. Het gebrek aan bestuurlijke continuïteit is een complicerende factor gebleken. Evenals het in sommige perioden gebrek aan bestuurlijke betrokkenheid.
2. Het verwachtingenmanagement richting de verenigingen is verre van optimaal geweest. Tenminste een deel van de ontstane onvrede was te voorkomen geweest.

De Raad heeft twee steken laten vallen:

1. Hoewel de raad duidelijk betrokken was en is bij dit dossier, heeft ze nagelaten het college duidelijke kaders omtrent bijvoorbeeld de communicatie mee te geven of een uitspraak op welke momenten de raad nog betrokken wenste te worden bij de uitwerking van de plannen. De zogenaamde blackbox heeft mede daardoor kunnen ontstaan.
2. De besluiteloosheid van de raad heeft in juni 2013 ertoe geleid, dat een mogelijke oplossing voor de Blauwe Tram niet van de grond is gekomen.

Aanbevelingen raad:

1. Formuleer bij een langlopend project aan het begin heldere eisen aan het college omtrent communicatie, terugkoppelmomenten en wanneer en waarover de raad nog mag meepraten of meebeslissen. Accepteer daarbij wel de verschillende rollen van raad en college.
2. Hak financiële en inhoudelijke knopen door en formuleer een visie op de toekomst van de Blauwe Tram. Wat is de ambitie en wat mag dat kosten? Neem daarin mee het realiteitsgehalte van de uitgesproken wens. Gadaarna met het college aan de slag om te komen tot realisatie.

Aanbevelingen aan het college:

1. Houd meer rekening met de kenmerken van de belanghebbenden waarmee wordt gecommuniceerd of samengewerkt. Van vertegenwoordigers van de scholen mag iets anders worden verwacht dan van de vertegenwoordigers van de verenigingen. Stem de wijze en de inhoud van de communicatie en/of samenwerking daarop af.
2. Maak in soortgelijke (langlopende, complexe, gevoelige) trajecten gespreksverslagen en besluitenlijsten om te voorkomen dat er achteraf discussie ontstaat over hetgeen is besproken, gedane toezeggingen of gemaakte afspraken.
3. Betrek bij dergelijke grote projecten, waarbij de raad duidelijk erg betrokken is, de raad op regelmatige basis, ook als er sprake is van een collegebevoegdheid in een bepaald stadium of wanneer er 'eigenlijk niets te

melden is'. Voorkom een te grote informatieachterstand en het gevoel van een 'blackbox' bij de raad en probeer meer samen op te trekken.